

**Sygnatura akt VI Ka 639/14**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 października 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata

SSO Agata Gawron-Sambura (spr.)

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Bożeny Sosnowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2014 r.

sprawy **A. S.** ur. (...) w Z.

syna W. i T.

oskarżonego z art. 178a§1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 kwietnia 2014 r. sygnatura akt IX K 1718/13

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 639/14

## UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 kwietnia 2014r., sygn. akt IX K 1718/13 apelację na niekorzyść oskarżonego A. S. wywiódł Prokurator, który zaskarżając orzeczenie w całości zarzucił mu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 244 k.k. poprzez niezastosowanie tego przepisu i wbrew poczynionym ustaleniom stanu faktycznego niezakwalifikowanie czynu zarzucanego A. S. z art. 278 a§ 1 k.k. i 244 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.;
2. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wyroku, a to art. 343 k.p.k. poprzez wydanie wyroku w trybie tego artykułu pomimo dokonania zmian w zakresie kwalifikacji i opisu czynu pomimo nieprzeprowadzenia w tym zakresie uzgodnień z prokuratorem.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Rację ma Prokurator wskazując w apelacji, że wyrok Sądu Rejonowego jest wadliwy, gdyż zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie wywiedzionego środka odwoławczego.

Poza sporem jest, że orzekając w trybie art. 343 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k. sąd jest zobligowany do zbadania wniosku prokuratora zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Kontrola sądu powinna obejmować, poza oceną zgodności propozycji zawartych we wniosku z przepisami obowiązującego prawa materialnego i procesowego, w pierwszej kolejności kwestię okoliczności popełnienia przestępstwa w kontekście wymogu, aby nie budziły one wątpliwości, w tym by opis zarzucanego czynu i zaproponowana kwalifikacja odpowiadały nie budzącym wątpliwości ustaleniom faktycznym.

Z akt sprawy wynika, że do sądu skierowany został przez Prokuraturę Rejonową akt oskarżenia przeciwko A. S., w którym zarzucono mu dokonanie czynu polegającego na tym, że w dniu 29 września 2013r. w G. na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził samochód marki F. o nr rej. (...) w ruchu lądowym oraz w okresie obowiązującego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach, sygn. akt IX K 446/12 w związku ze skazaniem za przestępstwo, tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 k.k. Wraz z aktem oskarżenia do sądu wpłynął wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionych z nim kar i środków karnych. Do uzgodnienia tego doszło w toku przesłuchania podejrzanego w dniu 22 października 2013 r. (k.20).

Z materiałów sprawy jednoznacznie też wynika, że powołany w opisie czynu wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach sygn. akt IX K 446/12 dotyczył skazania za wykroczenie z art. 86 § 1 kw., co powodowało że zaproponowana przez oskarżyciela kwalifikacja prawna czynu oskarżonego z art. 178 a § 4 k.k. nie mogła się ostać i wobec braku podstaw do wydania orzeczenia w trybie art. 335§ 1 k.p.k. sprawę należało skierować na rozprawę celem jej rozpoznania zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, chyba że wcześniej za zgodą stron doszłoby do modyfikacji wniosku we wskazanym zakresie.

Tymczasem w realiach sprawy Sąd Rejonowy samodzielnie, bez zgody uprawnionych stron, nie tylko że zmodyfikował opis czynu i jego kwalifikację, uznając oskarżonego za winnego występku kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k., to jeszcze, jak trafnie podnosi skarżący, nie rozważył nawet, czy w granicach zdarzenia faktycznego objętego zarzutem oskarżenia, nie należy dokonać subsumcji czynu objętego skargą pod inny przepis ustawy karnej, w tym konkretnym przypadku w związku z art. 244 k.k.

Oczywistym jest zatem, że sąd nie mógł samodzielnie dokonywać zmian we wskazanym kształcie w trybie art. 343 k.p.k., z istoty konsensualnej instytucji skazania bez przeprowadzenia rozprawy (art. 335 k.p.k. w zw. z art. 343 k.p.k.) wynika bowiem związanie sądu, orzekającego w tym trybie wnioskiem prokuratora. Wszelkie zmiany w tym zakresie wymagają więc zawsze akceptacji stron procesowych.

Jest więc oczywiste, że doszło do rażącego naruszenia wskazanych w apelacji przepisów, a uchybienie to miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, bowiem kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem jako niekompletna nie odpowiada poczynionym ustaleniom faktycznym, czym niewątpliwie doszło do obrazy prawa materialnego.

Wniosek apelacji o uchylenie orzeczenia w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej jest w tej sytuacji całkiem zasadny.

Procedując ponownie Sąd Rejonowy władny będzie rozpoznać wniosek prokuratora na posiedzeniu w trybie art. 343 k.p.k., bowiem nadal istnieje w sprawie wniosek o skazanie oskarżonego bez rozprawy, ale jego uwzględnienie uzależnione jest od zmodyfikowania przez prokuratora w uzgodnieniu z oskarżonym kwalifikacji i opisu czynu w taki sposób, aby odpowiadał on wymogom prawa materialnego. W wypadku braku takiej modyfikacji sprawa będzie podlegała rozpoznaniu na zasadach ogólnych.

Kierując się wskazanymi wyżej powodami Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.